

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/9/2019
Identifikačné číslo spisu:	5817010104
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5817010104.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného I. X., pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6 T 40/2017, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Leny Kozákovej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. októbra 2017, sp. zn. 1 To 99/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. X. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 4. augusta 2017, sp. zn. 6 T 40/2017, uznal obvineného I. X. za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 25. októbra 2016 v čase okolo 17.00 hodiny v kúpeľni nachádzajúcej sa na poschodí rodinného domu číslo XX/XX na ulici Q. v obci B., okres Z., napustil studenú vodu do vane, následne vošiel do izby nachádzajúcej sa na tom istom poschodí, ktorú obýval a v ktorej sa nachádzal jeho otec T. X., narodený XX. Q. XXXX, v úmysle tomuto dať príučku, ho vyzval, aby sa išiel okúpať, čo T. X. odmietol, a preto ho bezdôvodne fyzicky napadol tak, že mu dal facky, avšak T. X., aj napriek fyzickému napadnutiu, sa naďalej odmietal umyť, preto ho, prineseným dreveným smrekovým odrezkom nepravidielného tvaru o dĺžke cca 50 cm a hrúbke cca 5 cm, opakovane, a to 11 (jedenásť) krát, udieral do oblasti hlavy a iných častí tela, následne ho na rukách preniesol z izby do kúpeľne, položil ho do, vodou napustenej, vane, kde ho nechal, čím poškodenému T. X., Z. XX. Q. XXXX, spôsobil poranenia hlavy, ktoré by, v krátkom časovom intervale, viedli k smrti mechanizmom úrazovo krvácavého šoku, vykrvácaniu z početných rán na hlave poškodeného v bezvedomí, kde následne došlo k utopeniu poškodeného T. X., pričom jeho úmrtie bolo v priamej príčinnej a časovej súvislosti s poranením hlavy, ktoré mu spôsobil.

Za to okresný súd obvinenému podľa § 147 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. uložil trest

odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a na výkon uloženého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline uznesením zo 17. októbra 2017, sp. zn. 1 To 99/2017, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného (podané čo do viny aj trestu) ako nedôvodné zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa a tiež proti konaniu, ktoré rozhodnutiam predchádzalo, obvinený prostredníctvom obhajkyne JUDr. Leny Kozákovej podal dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci bližšieho odôvodnenia dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. obvinený namietal, že jeho výsluch uskutočnený v prípravnom konaní v neskorých nočných hodinách nepretržite od 21:45 hod. dňa 31. októbra 2016 do 04:30 hod. dňa 1. novembra 2016 (č. l. 174 - 183) nebol neodkladným ani neopakovateľným úkonom a napriek tomu bol vykonávaný v čase, keď ako obvinený nemal obhajcu, hoci z dôvodu väzobného stíhania, a to od 31. októbra 2016 o 21:20 hod., kedy mu bola obmedzená osobná sloboda, išlo o prípad povinnej obhajoby. Obhajcu si nezvolil, ale tohto si žiadal ustanoviť súdom, čo vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného z 2. novembra 2016. Súd mu obhajcu ustanovil opatrením z 2. novembra 2016, sp. zn. 0 Tp 19/2016. Obvinený tvrdil, že ak by mal v čase výsluchu vedomosť a bol by náležite a pre neho zrozumiteľným spôsobom poučený, že mu bude ustanovený obhajca ex offio, vypovedal by len po porade s ním a v jeho prítomnosti. Výsluch bol uskutočnený bezprostredne po doručení uznesenia o vznesení obvinenia, v nočných hodinách, pričom tomuto predchádzal ešte jeden zdĺhavý výsluch ako svedka dňa 31. októbra 2016, t. j. pred vznesením obvinenia, ktorý však nie je súčasťou súdneho spisu. Dovolateľ preto vyjadril názor, že mu nebol poskytnutý dostatočný čas a možnosť na prípravu obhajoby. V nadväznosti na uvedené obvinený namietol zákonnosť výpovede z 31. októbra 2016, na základe ktorej došlo k prekvalifikovaniu skutku vyšetrovateľom (č. l. 6) tak, že to malo vplyv aj na výšku trestnej sadzby. Túto výpoveď obvinený na hlavnom pojednávaní označil ako vymyslenú, uskutočnenú v strese, depresii a unavený, pod tlakom rodinných a spoločenských okolností. Prvostupňový súd však túto obranu vyhodnotil ako účelovú a pri svojom rozhodovaní sa o túto výpoveď, pri ktorej bola narušená kontradiktórnosť konania, opieral. Obvinený uzavrel, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za nesprávne a nesúhlasí s jeho tvrdením, že všetky výpovede sú procesne účinné. Podľa názoru dovolateľa mu bolo odopreté právo na spravodlivý proces, keďže bola narušená kontradiktórnosť konania, trestné konanie bolo proti nemu vedené neobjektívne a nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený opätovne poukázal na nezákonnosť výpovede z 31. októbra 2016, ktorú ako hlavný usvedčujúci dôkaz prvostupňový súd citoval v odôvodnení svojho rozsudku a odvolací súd na toto odôvodnenie v celom rozsahu poukázal, rozsudok považoval za správny a presvedčivý a všetky ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil jednoznačne v neprospech obvineného. Dovolateľ preto vyslovil názor, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, ktoré spočíva v právnej kvalifikácii vyplývajúcej z nezákonného dôkazu. Rovnako obvinený trval na svojom presvedčení, že prvostupňový súd náležite nezistil a neobjasnil skutkový stav a nevysporiadal sa s tvrdeniami prednesenými obvineným na hlavnom pojednávaní, konkrétne že v čase smrti otca sa v dome nezdržoval. Postupom a rozhodnutím súdu a orgánov činných v trestnom konaní podľa neho došlo k porušeniu § 2 ods. 10 Tr. por. Obvinený zotrval na tom, že je nevinný, a že napadnuté rozhodnutie je založené na nezákonnom dôkaze, čo malo mať negatívny dopad na jeho práva.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil rozhodnutie súdu prvého i druhého stupňa vo výroku o vine a treste a prikázal súdu prvého stupňa vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo (ďalej aj „prokurátor“), podľa ktorého napadnuté rozhodnutia vychádzajú z riadne vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením súdy dospeli k zákonným a správnym záverom, pričom sa riadne vysporiadali so skutkovými a právnymi námietkami, nenechali otvorenú žiadnu spornú otázku a vina obvineného bola riadne dokázaná. Súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Súd neporušil žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojil ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov. Vykonané dôkazy jednoznačne a nepochybne vyvracajú obhajobné tvrdenia obvineného. Prokurátor uzavrel, že napadnuté rozhodnutie okresného i krajského súdu je správne a zákonné, a navrhol, aby najvyšší súd dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/, ani f/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 4 (prvá veta) Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavu stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených väd v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúmané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§ 371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

Cieľom ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. je predísť tomu, aby konanie pred odvolacím súdom slúžilo ako možnosť namietat' stále nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarca v tejto súvislosti zrejme predpokladal, že pokiaľ bola namietaná vada dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a tento sa ju nesnažil odstrániť pri prvej možnej príležitosti, nejde o vadu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v odvolacom konaní a v konečnom dôsledku by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

Pri skúmaní obsahu dovolacej argumentácie uvedenej v rámci dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., ktoré podliehajú prieskumu naplnenia podmienky vyjadrenej v ustanovení § 371 ods. 4 Tr. por., dovolací súd dospel k nasledovnému :

Námietky spočívajúce v tom, že výsluch obvineného v prípravnom konaní dňa 31. októbra 2016 bol uskutočnený v neskorých nočných hodinách, prebiehal nepretržite až do 04:30 hod. a nebol neodkladným ani neopakovateľným úkonom, bol vykonávaný v čase, keď obvinený nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby a obvinený pred súdom žiadal ustanovenie obhajcu, ktorého prítomnosť by mala vplyv na obsah výpovede; že výsluch bol uskutočnený bezprostredne po doručení uznesenia o vznesení obvinenia, v nočných hodinách, a predchádzal mu ešte jeden zdlhavý výsluch ako svedka, v dôsledku čoho obvinenému nebol poskytnutý dostatočný čas a možnosť na prípravu obhajoby; rovnako tak námietka nezákonnosti výpovede z 31. októbra 2016 spočívajúca v uvedených nedostatkoch a s ňou

súvisiace prekvalifikovanie skutku, tieto nespĺňajú podmienku podľa § 371 ods. 4 Tr. por. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že zo strany obvineného až do momentu podania dovolania nebola uplatnená argumentácia totožná či aspoň obdobná s uvedenými dovolacími námietkami, hoci okolnosti tvoriace ich podstatu mu boli známe už v prípravnom konaní, po uskutočnení spornej výpovede, a mohol ich uplatniť kedykoľvek v priebehu ďalšieho konania sám i prostredníctvom svojho obhajcu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. takto obsahovo vymedzený teda obvinený nemohol v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. v dovolacom konaní použiť (v tejto súvislosti viď stanovisko trestnoprávneho kolégia sp. zn. Tpj 74/2015, m. m. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2016, sp. zn. II. ÚS 499/2016) a dovolací súd sa nimi (v tomto konkrétnom rozsahu) preto meritórne nezaoberal.

Pokiaľ ide o ostatné dovolacie námietky, k týmto dovolací súd uvádza :

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Intenzita takéhoto porušenia musí dosahovať stupeň zásadnosti, teda takéto porušenie musí kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť jeho základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby.

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. namietal, že výpoveď z 31. októbra 2016, ktorá bola podkladom rozhodnutia o vine, mala byť vymyslená, uskutočnená v strese, depresii a únave, pod tlakom rodinných a spoločenských okolností a bola pri nej narušená kontradiktórnosť konania. Nesúhlasil s tvrdením odvolacieho súdu, že všetky jeho výpovede, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie, sú procesne účinné. Mal za to, že mu bolo odopreté právo na spravodlivý proces, z dôvodu narušenia kontradiktórnosti konania a trestné konanie bolo proti nemu vedené neobjektívne a nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu.

Z obsahu spisového materiálu okrem iného vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 31. októbra 2016, ČVS : ORP-582/2-VYS-DK-2016, bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie I. X. v bode 1/ za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. a v bode 2/ za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák., a to na skutkových základoch v uznesení uvedených. O zmene právnej kvalifikácie na zločin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. bol obvinený v zmysle § 206 ods. 6 Tr. por. vyrozumený 25. januára 2017.

Obvinený I. X. bol zadržaný 31. októbra 2016 o 21:20 hod. a dňa 1. novembra 2016 o 05:25 hod. bolo umiestnený do cely policajného zaistenia. V rovnaký deň bol prokurátorom podaný návrh na jeho vzatie do väzby, do ktorej bol po uskutočnení výsluchu vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Námestovo z 2. novembra 2016, sp. zn. 0 Tp 19/2016, z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Po vzniku dôvodu na povinnú obhajobu (§ 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por.) bol obvinenému opatrením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Námestovo z 2. novembra 2016, sp. zn. 0 Tp 19/2016, podľa § 40 ods. 1 Tr. por. súdom ustanovený obhajca.

Z obsahu zápisnice o výsluchu z 31. októbra 2016 vyplýva, že obvinený bol poučený o svojich právach

a povinnostiach, osobitne podľa § 121 ods. 2 Tr. por., ktoré poučenie je v plnom znení zachytené v zápisnici, ďalej podľa § 34, § 65 a nasl. Tr. por., vrátane práva zvoliť si obhajcu a práva na bezplatnú obhajobu. Túto možnosť obvinený nevyužil, resp. prehlásil, že obhajcu si nevolí a nechce, aby bol prítomný. Svojím podpisom v zápisnici následne potvrdil, že výsluch bol vykonaný bez nátlaku. Ďalší výsluch sa uskutočnil 15. decembra 2016, za prítomnosti obhajcu JUDr. Petra Vévurku, na ktorom obvinený uviedol, že zotrváva na svojej predošlej výpovedi, všetko, čo v nej povedal, je pravdou, a trvá na tom, čo povedal (č. l. 191). Pred samotnou výpoveďou bol poučený o svojich právach a povinnostiach a podpisom v zápisnici z tohto výsluchu potvrdil, že bol vykonaný bez nátlaku. Obdobný priebeh mala výpoveď za prítomnosti obhajcu zo dňa 2. februára 2017.

Tvrdenie obvineného, že výpoveď z 31. októbra 2016 bola vykonaná pod nátlakom, sa vzhľadom na obsah zápisnice javí ako nepravdepodobné, resp. z jeho strany účelové, použité v snahe dosiahnuť, aby sa obsah výpovede nebral do úvahy. Relevantnosť spornej výpovede zvyrazňuje skutočnosť, že obvinený na nej zotrval aj v ďalšom priebehu prípravného konania (ako to dokumentujú zápisnice z ďalších výsluchov 15. decembra 2016 a 2. februára 2017), kedy bol vypočúvaný v prítomnosti svojho obhajcu a svoju výpoveď opakovane potvrdil a zotrval na nej. Dovolací súd nevzhliadol žiaden dôvod, pre ktorý by výpoveď, resp. výpovede uskutočnené v prípravnom konaní mali byť procesne neúčinné, ani dôvod, pre ktorý by mala byť narušená kontradiktórnosť konania. Podstatou kontradiktórnosti je, aby dotknutá strana mala reálnu možnosť využiť svoje procesné práva, predložiť argumenty vo svoj prospech a brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Obvinený bol riadne a v plnom rozsahu poučený o svojich právach, vrátane práva na obhajobu, ktoré pri výsluchu z 31. októbra 2016 nevyužil, a mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu. Rovnaké možnosti mal pri ďalších výpovediach, vykonaných za prítomnosti jeho obhajcu. Postupom orgánov činných v trestnom konaní preto nedošlo k porušeniu práv obvineného v tomto smere, ani k narušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku a použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu právnú aplikáciu práva ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin v tomto prípade nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného (teda spravidla pôjde o prísnejšie trestnú skutkovú podstatu). V tejto súvislosti treba opakovane podotknúť, že dovolací súd nie je oprávnený ani pri skúmaní tohto dovolacieho dôvodu preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por. Zabezpečiť správnosť a úplnosť skutkových zistení a následne ustáliť skutok je vecou súdu prvého, prípadne druhého stupňa, a dovolací súd ustálený skutkový stav musí ako správny prezumovať a vychádzať z neho.

Obvinený v súvislosti s týmto dovolacím dôvodom poukázal na nezákonnosť výpovede z 31. októbra 2016 a vyhodnotenie vykonaných dôkazov v jeho neprospech. Vyslovil názor, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, ktoré spočíva v právnej kvalifikácii vyplývajúcej z nezákonného dôkazu. Rovnako trval na tom, že prvostupňový súd náležite nezistil a neobjasnil skutkový stav a nevysporiadal sa so všetkými tvrdeniami, konkrétne že v čase smrti otca sa v dome nezdržieval. Postupom a rozhodnutím súdu a orgánov činných v trestnom konaní podľa neho došlo k porušeniu § 2 ods. 10 Tr. por. Zotrval na tom, že je nevinný.

Z podstaty väčšiny dovolateľom tvrdených námietok k tomuto dovolaciemu dôvodu (vyhodnotenie vykonaných dôkazov v jeho neprospech, nedostatočné zistenie a objasnenie skutkového stavu súdom prvého stupňa, jeho nevina) vyplýva, že smerujú proti správnosti a úplnosti zisteného skutku, rozsahu a hodnoteniu vykonaného dokazovania, preskúmavanie ktorých je v zmysle vyššie uvedeného výkladu dovolacím súdom neprípustné. Pokiaľ ide o nezákonnosť spornej výpovede, k tejto sa už dovolací súd vyjadril v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. s tým, že túto námietku nie je oprávnený meritórne preskúmať.

Všeobecne k námietke nesprávneho právneho posúdenia skutku treba uviesť, že dovolací súd nezistil také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Trestného činu zabitia sa podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. dopustí ten, kto v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobí smrť. Prísnejšie sa potrestá ten, kto čin spácha na chránenej osobe (§ 147 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.), ktorou je okrem iných aj blízka osoba či osoba vyššieho veku (§ 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák.). Objektom tohto trestného činu je ľudský život, jeho páchatelom môže byť ktokoľvek, teda subjekt je všeobecný. Základná skutková podstata postihuje úmyselné konanie, ktorým páchatel konajúci v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví spôsobí z nedbanlivosti ťažší následok vo forme smrti. Nejde teda o úmyselné usmrtenie, pretože smrť nastala len v dôsledku páchatelovej nedbanlivosti.

Z vymedzenia skutku tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, je jednoznačné, že jeho právna kvalifikácia ako zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. je adekvátne a že obvinený naplnil skutkovú podstatu tohto trestného činu tak, ako je vymedzená v Trestnom zákone, tým, že v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, a tento čin spáchal na chránenej osobe, blízkej osobe vyššieho veku. Obvinený svojím konaním spôsobil smrť svojho otca, keď v úmysle dať mu príučku, po tom, ako sa odmietol ísť okúpať, otca fyzicky napadol tak, že mu dal facku, udieral ho dreveným odrezkom do hlavy a iných častí tela, pričom tak urobil opakovane, jedenásťkrát. Následne ho položil do napustenej vane, kde ho nechal. Hoci smrť nastala utopením, podľa výsledkov znaleckého dokazovania spôsobené poranenia hlavy by v krátkom časovom intervale viedli k smrti. Dovolací súd má za to, že k nesprávnej právnej aplikácii práva nedošlo a stotožňuje sa s právnym názorom súdov nižšieho stupňa v tejto otázke. Odôvodnenia ich rozhodnutí, ktoré sú presvedčivé a dávajú odpoveď na všetky nastolené otázky vrátane toho, prečo súd neuveril obrane obvineného, považuje za dostatočné, preto na ne zároveň v plnom rozsahu odkazuje.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol naplnený.

Z uvedeného je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.